

‘Wie denkt dat hij te oud is, is ’t ook’

Jaap Roelants

Bij tegenslag moet je vooral niet te lang blijven hangen in teleurstelling, luidt de boodschap van carrièrecoach Robert Benninga. ‘Doe wat!’

‘Wat er ook gebeurt, niet te lang getreurd, actie aan de beurt.’ Ondernemer Robert Benninga (63) vindt het een beetje een populistisch advies aan mensen die even niet meer weten hoe het verder moet. Maar hij heeft het toch prominent gezet in zijn nieuwe boek *Is het een tegenslag of juist een kans?*

Twee jaar geleden overleed zijn vrouw Mary, die hij meer dan 30 jaar eerder had ontmoet tijdens zijn studie in de Verenigde Staten. Maar al twee weken later raapte hij zichzelf bij elkaar en verscheen hij met zijn dochter Joyce op een afspraak met zijn uitgever Kosmos, om te praten over een boek over het overwinnen van tegenslag.

‘Uiteindelijk werd het een heel genoegelijk gesprek’, vertelt hij nu. ‘Het was natuurlijk bijzonder omdat ik pas net begonnen was met de verwerking van de grootste tegenslag in mijn leven. Daarom vind ik ook “niet getreurd, actie aan de beurt”, een beetje kort door de bocht. Maar toch is mijn stelregel dat je niet te lang moet blijven hangen in teleurstelling.’

In zijn boek vertelt hij samen met 29 succesvolle managers en ondernemers hoe ze ontslag, scheiding, faillissement, burn-out of het wegvallen van een dierbare weer te boven kwamen. ‘Ik wil mijn lezers graag meegeven dat er zonder actie niets gebeurt’, benadrukt hij. ‘Doe wat, als er problemen zijn. Zoek hulp, vraag advies, zowel op persoonlijk als op zakelijk vlak. Later zal dan blijken dat het geholpen heeft.’

Robert Benninga wordt door velen omschreven als de éminence grise van het persoonlijk leiderschap. Hij is charmant, heeft iets joviaals en bovendien de gave als spreker een volle zaal te kunnen motiveren en inspireren. Hij is dan ook een graag geziene dagvoorzitter en spreker op seminars en congressen. In totaal, zo heeft hij berekend, sprak hij de afgelopen 20 jaar zo’n 300.000 mensen in ruim 50 landen toe.

Robert Benninga studeerde aan Nyenrode, haalde zijn MBA in de VS en trad in dienst van de Hyatt hotelgroep. Het was een opstap naar een carrière op het snijvlak van hospitality en sales, bij onder meer Ahold, kledingketen We International en uiteindelijk als chief operating officer (coo) bij het Duitse warenhuis Asko-Metro.

‘Bij Asko-Metro was ik verantwoordelijk voor de buitenlandse expansie. Maar toen viel in 1989 de Muur en gingen alle plannen de prullenbak in’, vertelt hij. ‘Metro ging niet naar het buitenland, maar naar het oosten. En daar zat ik dan, in zo’n mistroostig dorpje in de voormalige Oost-Duitse somberheid, om te kijken of er ruimte was voor een vestiging van de keten. Soms moet je je in je carrière afvragen wat je eigenlijk aan het doen bent. Dat heb ik gedaan, twee jaar later ben ik er vertrokken.’

Sinds die tijd is Robert Benninga spreker, carrièrecoach, publicist, schrijver. Deze activiteiten heeft hij ondergebracht bij zijn bedrijf Mindpower.nl, waarvoor hij ook het e-learningprogramma TopJob heeft ontwikkeld. Dat moet mensen in vijf modules klaarstomen voor een nieuwe baan.

U belooft bijna dat u mensen binnen 90 dagen aan een baan kunt helpen. Is dat niet overmoedig in deze tijd?

‘Natuurlijk kan ik geen banen garanderen, dat geloof ik ook niemand. Maar zet me voor 6000 werkzoekenden in het Rotterdamse Ahoy en na twee uur gaan ze opgewekter, gemotiveerder en met meer zelfvertrouwen

Benninga: ‘Er zijn zo veel mensen die niet beseffen wat ze kunnen.’

FOTO: KATO TAN

naar huis. Daar ben ik van overtuigd. En dan doe ik niet alleen op een hoogopgeleide elite, die alleen een duwtje nodig heeft om verder z’n weg te vinden, maar 80% van de Nederlanders. Ik werk voor gewone mensen, met een gewoon, gezond verstand.’

Wat zou u ze vertellen?

‘Zoek uit wie je bent en waar je goed in bent. Dat hoeft niet altijd je laatste baan te zijn. Werk aan je communicatie, waarbij lichaamstaal heel belangrijk is. Pluk het laaghangend fruit. Daarmee bedoel ik: streef niet iets onmogelijks na, maar blijf dicht bij je zelf, streef naar iets wat je goed kunt. Toon veerkracht als het even tegenzit, leer met kritiek om te gaan, doe er je voordeel mee! Je hebt steeds meer mensen die het opgegeven hebben een baan te vinden. Ik kan ze helpen hun weerbaarheid te verhogen. Dan is die nieuwe baan er nog niet, maar die komt er wel aan.’

In uw boek lees ik veel tips van ondernemers. Zij zien in elke tegenslag een kans, adviseren vooral je hart te volgen. Zijn dat niet de clichés van de geslaagde zakenmensen?

‘Ik begrijp best dat mensen zo denken: die heeft gemakkelijk praten. Ik ben een zeer gepassioneerd persoon, die z’n hart volgt, maar ook z’n verstand. En ik ben niet naïef. Ik beseft dat de arbeidsmarkt moeilijk is. Maar toch: er zijn zo heel veel mensen die niet beseffen wat ze kunnen, waar ze goed in zijn, waar hun grenzen liggen. Daar wil ik ze graag in trainen.’

Er is veel discussie over de kansen van oudere werkzoekenden, onder wie ook veel leidinggevenden die zich dan maar als interim-manager positioneren, maar weinig te doen hebben. Hoe kijkt u daar tegenaan?

Robert Benninga, *Is het een tegenslag of juist een kans?*
Kosmos Uitgevers, ISBN 9789021553782

Liselotte Vaessen

‘Ik volg gewoon mijn hart’

‘Mijn eerste studie was meer een idee van mijn ouders. Het moest iets zijn met een economische grondslag. Zelf had ik op mijn 17e eigenlijk nog geen idee. De school voor toerisme heb ik daarom keurig afgemaakt en daarna ben ik naar Spanje vertrokken om de taal te leren.

Met en tussen de Spanjaarden leven en werken vond ik fantastisch. Het gaf mij de kans om de Spaanse cultuur van binnenuit te leren kennen. Dat heeft mij op het spoor van antropologie gezet. Door velen een hobbystudie genoemd waar geen droog brood mee te verdienen valt. Maar ik heb gewoon mijn hart gevolgd. Geld interesseert mij weinig, ik lever liever een maatschappelijke bijdrage.

Momenteel ben ik via internationale ontwikkelingsorganisatie VSO voor een jaar uitgezonden naar Kenia. Daar deel ik mijn kennis en ervaring op het gebied van marketing met 500 Maasai-vrouwen. Ik help hen de sieraden op de markt te brengen en voor de export aantrekkelijk te maken. De vrouwen — hoewel ze tot verschillende groepen in Kenia en Tanzania behoren — maken veelal dezelfde sieraden. Aan mij om te kijken hoe ze meer diversiteit in hun werk aan kunnen brengen en of ze ook andere producten van de kralen kunnen maken. Ik zoek hiervoor samenwerkingsverbanden, bijvoorbeeld met een lokale werkplaats die is opgericht door Vivienne Westwood. Het zou de vrouwen heel erg helpen als er ter plekke een glaskralenfabriek zou zijn. De kralen waar de Maasai-vrouwen mee werken zijn ooit lang geleden als ruilmiddel in Afrika terechtgekomen. Maar de vrouwen werken nog steeds met kralen uit Venetië en Tsjechië. Dat moet toch anders kunnen.

Voor mijn werk hier krijg ik van VSO een onkostenvergoeding, wat ongeveer overeenkomt met het salaris van mijn locale collega’s. Daarvan kan ik prima in mijn dagelijkse levensonderhoud voorzien, en mij af en toe zelfs de luxe van een koffie of broodje buiten de deur permissen. Het appartement wordt betaald door de lokale NGO waar ik voor werk. Daar heb ik veel geluk mee gehad, het heeft zelfs een balkon en kijkt uit op Mount Kenya. Maar ik heb geen koelkast of oven, ik leef redelijk bescheiden. Prima, het zou voor mij anders niet te rijmen zijn met de grote armoede om mij heen. Mijn spaargeld gebruik ik om rond te reizen in Kenia en omliggende landen. Er is hier zo veel moois te ontdekken, zonde om dan om op één plek te blijven. Ik reis dan wel met die minibusjes. Comfortabel is het niet, maar je ziet veel en het is goedkoper dan vliegen.

In Nederland geef ik meer geld uit, ik heb een passie voor mooie kunst en meubels in mijn huis. Daarnaast probeer ik te sparen. Met mijn pensioenopbouw ben ik helaas nog niet begonnen. Dat heb ik mij nu echt voorgenomen als ik terug ben uit Kenia. Het is toch wel belangrijk een buffer op te bouwen.’

Liselotte Vaessen werkt voor ontwikkelingsorganisatie VSO
Tekst: Annemieke Diekman